

METODY INTEGRACYJNE.

- 1. Zielona altana**
- 2. Kategorie**
- 3. Klaskanie**
- 4. Wstań - usiądź**
- 5. Od lo ahawdi dai**



ZIELONA ALTANA

Istotą tej metody jest dynamiczne przesiadanie się z miejsca na miejsce z jednoczesnym recytowaniem umówionego zdania.

Materiały: krzesła

Czas: do 10 minut

Przebieg:

1. Uczestnicy siedzą na krzesłach w zamkniętym kręgu, w którym jedno krzesło jest wolne.
 2. Animator uczy uczestników zdania, które będzie powtarzane: „Siedzę sobie w zielonej altanie i uporczywie myślę o...”
 3. Ogólne zasady:
 - osoba rozpoczynająca zabawę ma po swojej lewej stronie wolne krzesło.
 - osoba rozpoczynająca wypowiada pierwsze słowo zdania („siedzę”) i jednocześnie przesiada się na stojące obok krzesło.
 - kolejna osoba przesiada się na zwolnione krzesło z drugim słowem („sobie”), itd.
 - osoba mówiąca ostatni człon zdania wyjściowego („o...”) uzupełnia go o imię kogoś z grupy (np. „o Oli”), co jest zaproszeniem wywołanej osoby do zajęcia miejsca obok, na krzesło, z którego sama właśnie się przesiadła.
 - kiedy wywołana osoba się przesiądzie, zostawi po sobie wolne krzesło – w tym miejscu zaczynamy zabawę od początku.
-

KATEGORIE

Istotą tej metody jest wykazanie, że mimo różnic, jest wiele aspektów życia, które nas łączą.

Czas: ok. 5 minut

Przebieg:

1. Uczestnicy stają w kręgu, a animator wymienia różne kategorie (np. rzeczy, które lubię; miejsca, w których byłem; ubrania, jakie mam na sobie).
2. Za każdym wymienieniem, jeżeli dana osoba identyfikuje się z nim robi krok do przodu, w stronę środka koła.
3. Zabawa kończy się kiedy pierwsze osoby dotrą do samego środka koła, a jego średnica znacznie się zmniejszy.

Uwagi: Uczestnicy, po wymienieniu przez prowadzącego kilku pierwszych kategorii, mogą wymieniać swoje.

KLASKANIE

Metoda ta polega na klaskaniu w dłonie przez osoby stojące w kręgu – jedna osoba przy drugiej. Zabawa wymaga spostrzegawczości, ponieważ kierunek wędrowania klaśnięć może zostać zmieniony przez każdą osobę.



Czas: 15-20 minut

Przebieg:

1. Zasady zabawy:

- każdy może klasnąć w dłonie 1 lub 2 razy.
- kierunek klaskania jest zgodny z ruchem wskazówek zegara, dopóki kolejne osoby klaszczą w dłonie 1 raz
- osoba, która klaśnie 2 razy, zmienia kierunek klaskania na przeciwny.
- osoba, która się pomyli, odpada z gry.

WSTAŃ - USIĄDŹ

Metoda opiera się na odwrotnym reagowaniu uczestników na wydawane przez prowadzącego polecenia.

Materiały: Krzesła

Czas: ok. 10 minut

Przebieg:

1. Uczestnicy siadają na krzesłach w kręgu. Animator wydaje dwie komendy „wstań” lub „usiądź”, które uczestnicy mają wykonać odwrotnie – na polecenie „wstań” wszyscy siadają.
2. Animator dla utrudnienia będzie wykonywał komendy poprawnie.
3. Osoba, która się pomyli, przejmuje rolę prowadzącego i prowadzi zabawę.

OD LO AHAWDI DAI

To taniec do melodii bardzo dynamicznej „Od lo Ahawdi Dai” (Izrael). Fabuła tego tańca jest następująca: idziemy przez życie, przychodzi moment, kiedy prosimy Boga o pomoc i łaskę, On nas nią obdarza, a my – radośni – dzielimy się tym z osobami, które są wokół nas.

Opis gestów:

Część I

TAKT	FABUŁA	KROKI I GESTY
1-16	Idziemy przez życie	16 kroków rytmicznej przeplatanki w lewo, zaczynając od skrzyżowania prawej nogi przed lewą

Część II

TAKT	FABUŁA	KROKI I GESTY
1-4	Prośba o łaskę	4 kroki do środka koła z uniesieniem rąk do góry



5-8	Przyjęcie daru	4 kroki do tyłu z opuszczeniem rąk
9-12	Radość z daru	2 odstawne kroki w prawo
13-16	Dzielenie się radością	w 4 krokach obrót przez prawe ramię (lewa ręka z tyłu na plecach, prawą ręką zataczamy przed sobą krąg)
Powtórzenie		
17-20	Prośba o łaskę	4 kroki do środka koła z uniesieniem rąk do góry
21-24	Przyjęcie daru	4 kroki do tyłu z opuszczeniem rąk
25-28	Radość z daru	2 odstawne kroki w prawo
29-32	Dzielenie się radością	w 4 krokach obrót przez prawe ramię (lewa ręka z tyłu na plecach, prawą ręką zataczamy przed sobą krąg)

Uwagi: Taniec można poprzedzić wprowadzeniem związanym z tematyką zajęć, np. ‘nasza wędrówka po ziemi nie jest łatwa, często spotykamy trudności i przeszkody. Nasza droga wydaje się nam może kręta i zawiła, gdy idziemy po niej sami. Ale zawsze możemy poprosić Boga o pomoc, o to, aby nas obdarował swoją łaską. On słyszy nasze wołanie i ofiarowuje nam swoje dary. Kiedy otwieramy się na Jego łaskę, daje nam to tyle radości, że dzielimy się nią z innym.’
